

BUNJA U POLJIMA KRAJ ŠIBENIKA

vinogradima, poljima i maslinicima, a služe za skloništa ili spremišta plodova i alata.

BUNJE, predio i arheološko nalazište na *I* dijelu Brača. Na brdu Gračišće nalazila se prapov. gradina a na *J* obroncima rim. ladanjska vila (cisterne za vodu, mozaik, uređaji za grijanje). Pored sitnih arheol. predmeta otkriveni su dijelovi tijeska za ulje, sarkofazi kasnoant. tipa, od kojih neki i sa znakovima kršćanske ikonografije te reljef Silvana. Srednjovj. naselje (Podgračišće), spominje u XV. st. brački kroničar D. Hranković.

LIT.: C. Fisković, Historički i umjetnički spomenici na Braču, Brački zbornik, 1940, I. – I. Fisković, Kasnoantički sarkofazi s otoka Brača, VjAHD, 1981.

BURA, Milan, iluminator (XV. st). Vjerojatno rodom iz Šibenika. Prema E. Laszovskom 1453. minijaturama uresio rukopis *Gaii Suetonii Tranquili: De vita duodecim Caesarorum* koji se nekoć čuvao u knjižnici grofa Vojkffyja u Oroslavju. Rukopis je zagubljen.

LIT.: Znameniti i zaslužni Hrvati, Zagreb 1925.

A Bac

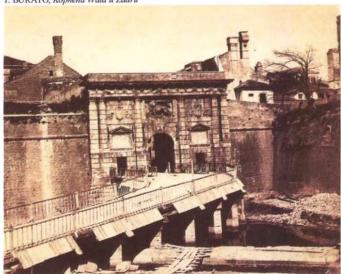
BURATO, Tomaso, fotograf (Dubrovnik, 27. III. 1840 — Zadar, 17. I. 1910). Fotografskim radom započinje u Dubrovniku, nastavlja u Padovi. Od 1872. boravi u Zadru. Snima portrete, kulturnopov. spomenike, vedute i krajolike. Autor je triju albuma s vedutama i kulturnoumj. baštinom Zadra koji se, zbog svojih tekstualnih priloga, mogu ubrojiti u najranije foto-monografije u Hrvatskoj (albumi iz 1875. i 1886). Dobio je nekoliko nagrada a 1878. postaje članom Francuske akademije.

LIT.: N. Grčević, Fotografija devetnaestog stoljeća u Hrvatskoj, Zagreb 1981. N. G.

BURG → GRAD

BURIĆ, Narcis, slikar (Split, 4. VIII. 1893 — Zagreb, 13. V. 1950). Studirao je na akademijama u Münchenu i Pragu (V. Bukovac). Bio je nastavnik crtanja u Splitu i Sarajevu, gdje je imao priv. slikarsku školu. Slikao je u različitim tehnikama marine, pejzaže i mrtve prirode. Samostalno je izlagao u Splitu, Dubrovniku, Sarajevu, Beogradu i Milanu. Retrospektivna izložba priređena mu je u Zagrebu 1950.

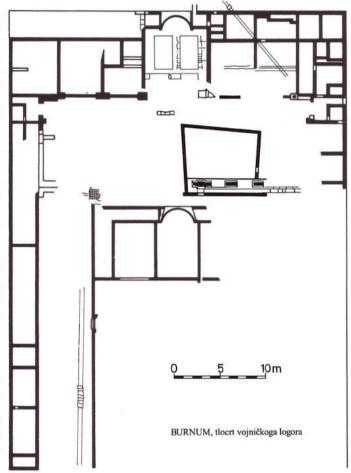
T. BURATO, Kopnena vrata u Zadru

BURNUM, rim. vojnička utvrda i grad kod Ivoševaca, nedaleko od Kistanja u S Dalmaciji. U narodu su ruševine Burnuma poznate pod imenom Šuplja crkva ili Trojanov grad. Arheol. su istraživanja 1912. i 1913. otkrila na mjestu vojničkoga logora ostatke pretorija, s temeljima mnogih prostorija; i danas se ističu dva luka od ukupno pet, koliko ih je prvobitno bilo (A. Fortis ih je potkraj XVIII. st. vidio tri). Pronađeni su i ostaci zidina, koje su okruživale logor. B. pripada nizu važnih rim. vojnih uporišta, koja su branila nizinsko plodno zaleđe Jadere (Zadra).

Oko 2 km ist. od logora razvilo se civilno naselje kao *canabae* logora. Tu se nalazio hram posvećen Jupiteru (nađeni natpisi), ostaci amfiteatra, vodovoda, tragovi cesta i mnoštvo nadgrobnih spomenika. God. 69. rim. XI. legija napušta logor; nakon toga B. počinje propadati, a 639. razaraju ga Avari.

LIT.: E. Reisch, Die Grabungen des österreichischen archäologischen Institutes während der Jahre 1912. und 1913, Jahreshefte ÖAI, 1913, 16. — M. Abramić, Militaria Burnensia,

Bulićev zbornik, Zagreb – Split 1924. – M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. – S. Zabehlicky-Scheffenegger i M. Kandler, Burnum I. Erster Bericht über die Kleinfunde der Grabungen 1973 und 1974 auf dem Forum, Wien 1979. – B. Ilakovac, Burnum II. Der römische Aquädukt Plavno Polje – Burnum, Bericht über die Forschungen 1973 und 1974, Wien 1984. Al. S.

BURSAĆ, Ema, slikarica (Pula, 26. II. 1913 — Rovinj, 4. XI. 1976). Akademiju završila 1946. u Zagrebu (Lj. Babić, M. Tartaglia). Nakon studija bila je crtač na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Bavila se slikarstvom, grafikom, skulpturom, keramikom i ilustracijom (slikovnica Domaće životinje). U posljednjem razdoblju inspirirana je boravkom u Maroku (Afrički ciklus, 1974). Samostalno izlagala u Puli (1954, 1965, 1972), Rabatu (1964), Dubrovniku (1967), Zagrebu (1960, 1973, 1974), Zadru (1970).

BUSATO, Antonio di Pier Paolo, venec. kipar i graditelj (XV. st). Spominje se u Šibeniku 1434–67. Do 1441. sudjeluje u gradnji prve faze šibenske katedrale (»magister ecclesiae S. Jacobi«). U stilu mlet. gotike kleše dopune za dva portala, okvire prozora i vanjski završni vijenac crkve S L. Pincinom izrađuje ciborij za franjevačku crkvu a samostalno gradi